

ဝန်ရင်း

Read on the move

မြူးဝေအောင်

အဆုံးမရှိသော သိုင်းတေးသံ

စာစဉ် - ၁

တစုန့်မင်းဆက် နန်းသိမ်းပြီး ၁၀ နှစ်အကြာ ချန်ဟိုင်းမြို့တော် အလွန် ခမ်းနား ကြီးကျယ်သော မြို့တစ်မြို့ဖြစ်သည်။ ။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော် တစုန့်ဘုရင်၏ ထီးနန်းစိုးစံရာ မြို့လည်း ဖြစ်သည်။ ။ ချန်ဟိုင်းမြို့တော်သည် တရုတ်ပြည်၏ အချက်အချာကျသော မြို့ဖြစ်သည် နှင့် အညီ ရေလမ်း ကုန်လမ်းနှစ်သွယ် တည်ရှိရာ အလွန် စည်ကား သိုက်မြိုက်သော မြို့ဖြစ်သည်။ ။ ယခုလည်း ချန်ဟိုင်းမြို့တော်သည် မီးပုံးပျံလွှတ်ပွဲ ကျင်းပမည် ဖြစ်သောကြောင့် မြို့သူမြို့သားများ နဲ့ ကြက်ပျံမကျအောင်ပင် စည်ကားနေ၏။ မြို့သူမြို့သားများ အနေဖြင့် ဤမျှပျော်ရွှင်စွာ ပွဲတော်ကို ကျင်းပနေရသည် မှာ တစုန့်ဘုရင်၏ မိဖုရားခေါင်ကြီး မွေးနေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသောကြောင့် လည်း ဖြစ်သည်။ ။ တစုန့်ဘုရင်သည် သူ၏ တိုင်းသူ ပြည်သားများကို ရင်ဝယ်သား သဖွယ် အုပ်ချုပ်သောကြောင့် တိုင်းသူပြည်သားများကလည်း ဘုရင်ကြီး အပေါ် အလွန်ပင် ချစ်မြတ်နိုးကြသည်။ ။ တစ်ခုသော မြို့ပြင်ရှိ အလွန် သာယာလှပသော ကန်ကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် တည်ဆောက်ထားသော ဇရပ်တစ်ဆောင်ပေါ်၌ လူနှစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင် စကားပြောဆို နေကြသည်။ ။ ထိုစဉ် သူတို့ နှစ်ဦးထဲမှ တစ်ယောက်က ရှေ့တွင် ရှိသော ရေခွေးကြမ်းခွက်ကို ငှဲ့ပေးရင်း

"ညီလေးရှမ်းဂူကျင်း မတွေ့ရတာတောင် အတော်ကြာနေပြီ ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ" ဟု မေး လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ရှမ်းဂူကျင်းက

"မတွေ့ဆို ဘုရင်ကြီး ခိုင်းထားတဲ့ ကိစ္စလေးတွေ လုပ်ဆောင်နေလို့

ဗျူဟာ ပြောလိုက်လေသည်။ မှန်ပါပေသည် ရှမ်းဂူကျင်းဆိုသူမှာ တစုနဲ့ဘုရင်ကြီး၏ အလွန်အားကိုးရသော အမတ်ကြီးနှစ်ယောက် အနက်မှ စာပေးရေးရာ အမတ်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရင်ကြီး၏ အတိုင်ပင်ခံ အကြံပေးအမတ်ကြီးလည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဘုရင်ကြီး၏ မြှောက်စားထားသော အမတ်ကြီးဖြစ်သော်လည်း သူဝတ်စားထားသော အင်္ကျီမှာ ဖြင့် ရိုးရိုးချည်ထည် အဝတ်အစားသာ ဖြစ်လေသည်။ အပြင်မှာ တွေ့လျှင် ထိုသူသည် တိုင်းပြည်၏ အမတ်ကြီးအဖြစ် မည်သူမှ ယုံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့သော် သူ၏ လွန်စွာတည်ကြည်သော မျက်နှာနှင့် စူးရှနေသော မျက်လုံးတို့ ကြောင့် မည်သူမှ အထင်သေးရဲမည် မဟုတ်ချေ။ ထိုသူနဲ့ ထိုင်စကားပြောနေသူမှာလည်း တခြားသူမဟုတ်။ တစုနဲ့မင်းဆက် စတင်တည်ထောင်ရာတွင် ငွေအင်အား လူအင်အားနဲ့ ကူညီပေးခဲ့သော သူဌေးကြီး ကြူးဝမ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ကြူးဝမ်သည် ဝင်္ကံပါစံအိမ်၏ အရှင်သခင်လည်း ဖြစ်သည်။ ဝင်္ကံပါစံအိမ်သည် မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော သူဌေးစံအိမ်တစ်ခု ဖြစ်၏။ သို့သော် ကြူးဝမ်သည် သိုင်းပညာကို ဝါသနာထုံသူဖြစ်၍ ငယ်စဉ်ကပင် သိုင်းပညာကို အထူးလိုက်စားထား၍ သိုင်းပညာလည်း ထူးချွန်သော သူဌေးကြီးတစ်ဦးပါ။ အထူးသဖြင့် သူ၏ ဝင်္ကံပါစားသိုင်းမှာ ဓားအရိပ်ကျေးရွာမှ သိုင်းပညာဟူ၍ သိုင်းလောကတွင် ပြောဆိုနေကြသည်။

ထို့ပြင် ကြူးဝမ်သည် ချန်ဟိုင်းမြို့တော်တွင် သာမက တစ်နိုင်ငံလုံးမှာပင် သူ၏ ပိုင်ဆိုင်မှု များမှာ လက်ညှိုးထိုးမလွဲအောင် ပေါများ လှ၏။ ကြူးဝမ်သည် လွန်စွာ တန်ဖိုးရှိသော ပိုးဖဲအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အသက်မှာ လေးဆယ်လောက်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ သို့ပေမဲ့ သူဌေးဝီသစွာ သူ၏ ရုပ်ရည်မှာ ရှိရင်းစွဲ အသက်ထက် များ စွာနုပျို၏။ ကြူးဝမ်က စဉ်း

စားဟန်ပြု၍

"ဘုရင်ကြီးလည်း ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို အေးဆေးမခံစားနိုင်ပဲ ဘာတွေများ သောကရောက်နေလို့ လဲ ဝူကျင်း"ဟု မေးလိုက်၏။ ထိုအခါ ရှမ်းဝူကျင်းက

"ဒါကတော့ ဘုရင်ကြီးက တိုင်းပြည်ကို သူ့လက်ထက်မှာ ပြည်သူတွေ ငြိမ်းချမ်းစွာ နေစေချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိတာကိုးဗျ"ဟု တုံ့ပြန် ပြောဆိုလိုက်သည်။ ။ မှန်ပါသည် တစုနဲ့ဘုရင်သည် အရင်မင်းဆက်ကို ဖြုတ်ချပြီး တိုင်းပြည်ကို ပြန်လည် တည်ဆောက်နေသူ ဖြစ်သည်။ ။ အရင်မင်းဆက်၏ ချစားသော အမတ်များကို ဖြုတ်ချပြီး အမတ်များ ပြန်လည် ခန့်အပ်နေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံအနှံ့က စာပေပညာရှင်များကို ခေါ်ဆောင်ပြီး လိုအပ်နေသော နေရာများ တွင် အစားထိုး ခန့်အပ်နေခဲ့သည်။ ။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ပင် နယ်စပ်ဒေသများ တွင် လည်း စစ်တပ်များကို ခိုင်မာစွာ စုစည်းပြီး လုံခြုံစွာ တိုင်းပြည်ကို တည်ဆောက်နေ၏။ ထိုသို့ တိုင်းပြည်ကို ပြန်လည် တည်ဆောက်နေချိန်တွင် အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံများ နှင့် လည်း သင့်မြတ်အောင် သံတမန်များ စေလွှတ်ပြီး ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်နေ၏။

ထိုသံတမန်အဖွဲ့ကို အမတ်ကြီး ရှမ်းဝူကျင်းက ဦးဆောင်ပြီး ဆောင်ရွက်ရသည်။ ။ တစုနဲ့ဘုရင်မှာ နိုင်ငံ၏ အတွင်းအပြင်ကို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းနေသည်။ ။ တိုင်းပြည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို အမတ်ကြီး ရှမ်းဝူကျင်းက အဓိက ဦးဆောင်နေသလို နိုင်ငံ၏ စစ်တပ်အင်အားကိုလည်း စစ်သေနာပတိချုပ်ကြီး ချန်ဖုန်းလိ ဦးဆောင်နေ၏။ ချန်ဖုန်းလိမှာ လည်း တစုနဲ့ဘုရင်၏ အားကိုးရတဲ့ အမတ်ကြီးနှစ်ဦး အနက်မှ တရားရေးရာ အမတ်ကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ရှမ်းဝူကျင်းနှင့်

ချန်ဖုန်းလိမှာ အပြင်မှာ လည်း ညီအစ်ကို နှစ်ဦးပမာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ရိုသေလေးစား၍ တိုင်းပြည်ရဲ့ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင် နေကြသော သူရဲကောင်းနှစ်ဦးပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ထိုစဉ် သူတို့ နှစ်ဦးရှိ ရာသို့ မိန်းမနှစ်ယောက်နဲ့ ကလေးသုံးယောက်မှာ ပျော်ရွှင်စွာ လှမ်းလာ ၏။ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်မှာ ချန်ဖုန်းလိ၏ မိန်းမ ဟန်စုမေနှင့် ကြူးဝမ် ၏ မိန်းမ လျှိုကူးတို့ ပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ကလေးသုံးယောက်မှာ နှစ် ယောက်က ယောက်ျားလေးဖြစ်၍ ကျန်တစ်ယောက်မှာ မိန်းကလေးဖြစ် လေသည်။ ။ ယောက်ျားလေး နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အသက် ဆယ်နှစ် လောက်ပဲ ရှိကြပြီး ရုပ်ရည်ချောမောကာ မိန်းကလေးမှာ ရှစ်နှစ်လော က်ရှိပြီး ပါးချိုငံ့လေးနဲ့ ချစ်စရာ ကောင်းလှပေသည်။ ။

ယောက်ျားလေး နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က ရှမ်းဂူကျင်းနှင့် ရှောင်လုံနီ၏ သား ရှမ်းစုဖြစ်၍ ကျန်တစ်ယောက်မှာ ချန်ဖုန်းလိနှင့် ဟ န်စုမေ၏ သား ချန်ဝေဖုန်း ဖြစ်လေသည်။ ။ မိန်းကလေးမှာ သူဌေးကြီး ကြူးဝမ်၏ ရှုမငြီးတဲ့ ချစ်သမီးလေး ကြူးကြူးပင်ဖြစ်သည်။ ။ သို့သော် ရှ မ်းစု မှာ အမေမရှိတော့ပဲ အဖေနဲ့ နေရသူ ဖြစ်လေသည်။ ။ ရှမ်းစုအမေမှာ ရှမ်းစုကို မွေးပြီးချင်းပင် ဆုံးသွားလေသည်။ ။ ယောက်ျား လေး နှစ်ယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်က သူတို့ ဆီ လှမ်း လာပြီး ရှမ်းဂူကျ င်းအား ကြည့်၍

"ဖေဖေ ဦးဦးကြူးဝမ်နဲ့ ဘာတွေ ပြောနေကြတာလဲ" ဟု မေးလိုက်၏ ။ ထိုအခါ မိန်းမနှစ်ယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်က

"သား လူကြီးတွေ စကားပြောနေတာ မနှောင့်ယှက်ရဘူး" ဟု လှမ်း တား လိုက်လေသည်။ ။ သို့ပေမဲ့ ကြူးဝမ်က လမ်းအသာလှမ်းပြ၍ က လေးအားကြည့်ကာ

"ကလေးပဲ သူသိချင်လို့ မေးတာမေးပါစေ"ဟု ရယ်မောကာ ပြောလိုက်၏။ ထိုအခါ ဟန်စုမေက ရှမ်းစုအား

" သားရှမ်းစု အဒေါ်တို့ နဲ့ လှေသွားစီးရအောင် " ဟု ပြောလိုက်သည် ။ သို့သော် ရှမ်းစုက

"ဟင့်အင်း သားမလိုက်တော့ဘူး ဖေဖေနဲ့ ပဲ နေခဲ့မယ် "ဟု ပြန်ပြောလိုက်၏။ ထိုစဉ် ကြူးကြူးက

"မလိုက်လည်း ပြီးတာပဲ "ဟု ပြောကာ ချန်ဝေဖုန်းဘက် လှည့်၍

"ဝေဖုန်း နင်လိုက်မှာ လား"ဟု မေးလိုက်သည် ။ ချန်ဝေဖုန်းက ကြူးကြူးကို တစ်လှည့် ကြူးဝမ်ကို တစ်လှည့်ကြည့်၍

"ဆရာ ကျွန်တော်လိုက်သွားမယ်"ဟု ပြော လိုက်လေသည် ။

ကြူးဝမ်က "အေးအေး မင်းညီမကို ကြည့်ထိန်းပေးဦး သိပ်အလိုမလိုက်နဲ့ "

ထိုအခါ လျှံကူးက သူ့သမီးလက်ကို ဆွဲ၍ ...

"သမီးက အငယ်မို့လို့ သူ့အစ်ကိုနှစ်ယောက် အပေါ်ကို ဆိုးနေတာပါ "ဟု အတွန့်တတ် ပြောလိုက်သည် ။

လှေစီးရန် ထွက်ခွာသွားကြသော ဟန်စုမေတို့ အုပ်စုကို ရှမ်းဂူကျင်းက တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီး ရှမ်းစုအား...

"သားက ဘာလို့ လိုက်မသွားတာလဲ "ဟု မေး လိုက်လေသည် ။ ထိုအခါ ရှမ်းစုက

"သားက အဖေနဲ့ ပဲ နေချင်လို့ " ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည် ။ ပြီးဖခင်ဖြစ်သူ၏ ပေါင်ပေါ်ထိုင်ကာ

"နောက်ပြီး အဖေနဲ့ နေရတာ ပိုပျော်တယ်"ဟု ဆက်ပြောလိုက်၏။
ထိုစကားကြားလျှင် ရှမ်းဂူကျင်းက ဘာမှ ပြန်မပြောတော့ပဲ ကြူးဝမ်ကို

"အစ်ကို ချန်ဖုန်းလီလည်း နေပြည်တော်ကို ဘယ်ချိန်မှ ပြန်ရောက်
မှာ လဲ မသိဘူး"

ကြူးဝမ်က "နောက်တစ်လနေရင် ရောက်မယ်လို့ ပြောတယ်"ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် ရှမ်းစုကိုကြည့်ကာ ပြုံး၍

"သားကရော သိုင်းသင်ဖို့ စိတ်ကူးရှိလားဟု "မေးလိုက်သည်။ ။

ရှမ်းစုသည် ငယ်စဉ်ကပင် အမေမရှိတော့ပဲ အဖေနဲ့ သာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသော ကလေးဖြစ်၍ သူ့အဖေအတိုင်း စာပေရေးရာဘက်၌ သာ စိတ်ပါဝင်စားလေသည်။ ။ ထို့ပြင် ငယ်စဉ်ကတည်းက စာအုပ်ပုံကြားကြီးပြင်းလာသူဖြစ်ရာ စာပေအရာဘက်တွင် သာ အားသန်သွားလေသည်။ ။ သိတတ်သည် မှ စ၍ သူ့အဖေက ရှေးဟောင်းစာပေ ခေတ်အဆက်ဆက် သမိုင်းများ ရှေးပညာရှိများ ၏ အဆိုအမိန့်များကို သင်ကြားပေးသလို ပန်းချီပညာ တေးကဗျာ လင်္ကာ တူရိယာမျိုးစုံကိုလည်း တီးခတ်တတ်အောင် သင်ကြားပေးလေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ရှမ်းစုသည် ဆယ်နှစ်အရွယ် လောက်လေးနဲ့ ပင် ထိုပညာများကို ထုံးလိုမွေ ရေလိုနှောက်နေလေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

ထို့ကြောင့် ကြူးဝမ်က သိုင်းသင်စေချင်သည်။ ။ အောင်မြင် ပေါက်ရောက်နိုင်သော ကလေးဟု လည်း တဖွဖွ ရှမ်းဂူကျင်းကို ပြောဖူးသည်။ ။ ကြုံတုန်းလည်း ရှမ်းစုကို သွေးတိုးစမ်းသလို မေးလေ့ရှိသည်။ ။ မေးတိုင်းလည်း ရှမ်းစုဆီမှ တစ်ခုတည်းသော အဖြေကိုသာ ကြားရလေသည်။ ။ ရှမ်းစု ပြောသည် မှာ

"သိုင်းပညာဆိုတာက လူ့အသက်ကို သေဆုံးအောင် သတ်နိုင်သလို

လူ့အသက်ကို ကယ်နိုင်မှန်း သားသိပါတယ်"

ဒါပေမဲ့ စာပေပညာကတော့ လူ့အားလုံးအသက်ကို သတ်နိုင်သလို လူ့အားလုံး အသက်ကိုလည်း ကယ်နိုင်တယ်။

"ဒါကြောင့် သားက လူ့အားလုံးကိုပဲ ကယ်ချင်တယ် တစ်ယောက်တည်းကို မကယ်ချင်လို့ မသင်တာ " ဟု ပြန်ဖြေတတ်သည် ။

ယခုလည်း ထိုသို့ပင် ရှမ်းစုက ပြန်ဖြေလေရာ ကြူးဝမ်က သဘောကျစွာ ရယ်မော၍

"ဟား ဟား ဟား အဖေတူသားပဲကွာ ကိုယ်မှန်တယ်ထင်ရင် ဘယ်လိုပြောပြော ပြောမရဘူး" ဟု ပြောကာ

ရှမ်းဂူကျင်းကို ပြုံးကြည့်ပြီး

"အင်း ဒီအဖေက ပျိုးထောင်ထားမှ တော့ ဒီလောက်ရှိမှာ ပေါ့"ဟု ပြောသည် ။ ရှမ်းဂူကျင်းက ကြူးဝမ်ကို ကြည့်၍

"မဟုတ်ပါဘူး ရှမ်းစု သိုင်းမသင်တာက ငယ်ကတည်းက ကျန်းမာရေး ချူချာလွန်းလို့ ဆိုတာ ကိုကြီးကြူး အသိပဲလေ" ဟု စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့် ပြောလေသည် ။

မှန်ပေသည် ရှမ်းစုသည် ငယ်စဉ်ကပင် ကျန်းမာရေး ချူချာလွန်းသောကြောင့် သမားတော်များ စွာနဲ့ ကုထားရသော ကလေးဖြစ်သည် ။ ရှမ်းစု နေမကောင်း ဖြစ်ပုံမှာ လည်း လွန်စွာ ထူးဆန်းသည် ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ရှမ်းစု၏ ငယ်ထိပ်မှာ မွေးကတည်းက ထူးဆန်းစွာ မခုန်တစ်ချက် ခုန်တစ်ချက် ဖြစ်နေသောကြောင့် ပင် ဖြစ်သည် ။ ကျန်းမာရေး ချူချာ လွန်းသောကြောင့် သမားတော်များက ကိုယ်ခံအားကောင်းအောင် အတွင်းအား တစ်မျိုးမျိုးကို လေ့ကျင့်စေသည် ။ ထိုအခါ

မှ ပိုဆိုးတော့သည် ရှမ်းစုသည် အတွင်းအားသိုင်း ကျင့်လို့ မရချေ။ အတွင်းအားသိုင်းကျင့်လျှင် မေ့လဲတတ်လေသည် ။ ထိုအချိန်တွင် ငယ်ထိပ်က မခုန်တော့ပဲ ရှမ်းစု၏ တစ်ကိုယ်လုံးသည် ပူလိုက် အေးလိုက် ဖြစ်သွား၍ သွေးကြောများကလည်း လျင်မြန်စွာ ပြောင်းပြန် စီးဆင်းလေသည် ။

ကြူးဝမ်သည် ဘာမျှပြန်မပြောတော့ပဲ လှေစီးနေကြသော အဖွဲ့ကို ကြည့်၍ ရှမ်းဂူကျင်းအား

"ဂူကျင်း မင်းလည်း မင်းနဲ့ တူတဲ့ သား ရထားသလို ဖုန်းလိမှာလည်း သူနဲ့ တူတဲ့ သားရထားတာပဲကွ" ဟု ပြော၏။ ထိုအခါ ရှမ်းဂူကျင်းက

"ကိုကြီးကြူး ပြောစမ်းပါဦး ဖုန်းလိရဲ့ သား အခြေအနေလေး" ဟု စိတ်ဝင်တစား မေးလိုက်သည် ။ ကြူးဝမ်က သူ့ကိုယ်သူ့ ဂုဏ်ယူဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်ပြီး

"ဖုန်းလိက သားကောင်း ရထားတာပဲ ဝေဖုန်းက တစ်လံပြရင် တစ်ထွာ မြင်တဲ့ ကောင်ပဲ " ဟု ပြောသည် ။ ထိုသို့ ပြောရသည် မှာ လည်း အကြောင်းရှိသည် ။ ချန်ဖုန်းလိသည် သူ့သား ဝေဖုန်းအား ငယ်စဉ်ကပင် သူ့ဆီ၌ သိုင်းပညာ လာသင်ခိုင်းထားလေသည် ။ ဝေဖုန်းသည် ယခုအချိန်တွင် သိုင်းပညာ အခြေခံကောင်းစွာ ရနေပြီဖြစ်လေသည် ။

နောက်ရက်နည်းငယ် ကြာလျှင် သူ၏ လျှို့ဝှက်သိုင်းဖြစ်သော ဝင်္ကံပါဓားသိုင်းကို သင်ပေးလို့ ရပြီ ဖြစ်သည် ။ ကြူးဝမ်သည် သူ၏ ဝင်္ကံပါဓားသိုင်းကို သိုင်းလောကသားများ ပြောကြသလို ဓားအရိပ် ကျေးရွာမှ သင်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ဒါပေမဲ့ အပြည့်အစုံ တတ်ခဲ့သည် တော့ မဟုတ်ပေ။ ဓားကွက် အနည်းငယ်လောက်သာ သင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်

သည် ။ အပြည့်အစုံတော့ မသင်ယူခဲ့ရပေ။ ထို့ပြင် ဓားအရိပ်ကျေးရွာသည် အပြင်လူကို သိုင်းသင်ပေးသည့် အလေ့အထမရှိချေ။ ကြူးဝမ်မှာ ခြွင်းချက်အနေနဲ့ ဓားကွက် အနည်းငယ် သင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည် ။

သင်ခွင့်ရခဲ့သည် မှာ လည်း ထူးဆန်းလေသည် ။ ကြူးဝမ်ငယ်စဉ်တုန်းက သိုင်းသင်ချင်လွန်း၍ ကြူးဝမ်၏ အမေတို့ က သိုင်းဆရာကြီးများကို အိမ်သို့ ဖိတ်ခေါ်ကာ သင်ခိုင်းခဲ့လေသည် ။ သို့နှင့် အရွယ်ရောက်လာသောအခါ မိဘများ ၏ လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာသို့ သွားရောက် စစ်ဆေးရလေသည် ။ တစ်နေ့ သူ့မိဘများ ပိုင်ဆိုင်ရာ အရက်ချက်ရုံတွင် တန်ဖိုးကြီးအရက်များ သိုလှောင်ရုံထဲ၌ အရက်များ ပျောက်ဆုံးနေသည်ကို ကြား၍ သူခိုးဖမ်းရန် ရောက်ရှိ လာလေသည် ။ ထိုသို့ စောင့်ဖမ်းရာမှ အရက်လာခိုးသည် မှာ သူဖုန်းစားကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရလေသည် ။

ထိုသူဖုန်းစားကြီးကို လွယ်လင့်တကူ ဖမ်း၍ ရခဲ့သည် တော့ မဟုတ်ပေ သူ ခိုးနေကျ ကုံကော်ဝတ်ဆံ အရက်အိုးထဲတွင် မေ့ဆေးခတ်၍ ဖမ်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ ထိုအတိုးကြီးမှာ အရက်ကို မသောက်ရမနေနိုင်သောကြောင့် သာ ခိုးရတဲ့ အကြောင်းပြောပြီး သူ့ကိုလွှတ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုလေသည် ။ ထိုအခါ ကြူးဝမ်သည် သူနဲ့ သိုင်းပြိုင်၍ မိမိကိုနိုင်လျှင် လွှတ်ပေးမည်ဟု ပြောလိုက်သည် ။ သိုင်းပြိုင်ရာ တစ်ကွက်တည်းနှင့် ပင် ကြူးဝမ်ရှုံးလေသည် ။ ထို့ကြောင့် ကြူးဝမ်မှာ သူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သူမှာ ထိပ်တန်းအဆင့် သိုင်းပညာရှင်မှန်းသိပြီး အလဲအလှယ် တစ်ခုလုပ်ခဲ့သည် ။ သူ့အား သိုင်းသင်ပေးမည်ဆိုလျှင် နေ့တိုင်း ကုံကော်ဝတ်ဆံ အရက်တစ်အိုး ပေးမည်ဟု ကမ်းလှမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။ ထိုအခါ ထိုအတိုးကြီးက သူ့အား ဓားကွက်ခုနစ်ကွက် သင်ပေးခဲ့သည် ။ ထိုဓားကွက် အနည်းငယ်ကပင် သိုင်းလောက၌ ကြူးဝမ်သည်

နာမည်ရလာခဲ့လေသည်။ ။ ထိုဓားကွက် ခုနစ်ကွက်ကို သူ တတ်မြောက် ထားသော သိုင်းပညာများ နဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး ဝင်္ဂါဓားသိုင်းဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ သည်။ ။ ဝင်္ဂါဓားသိုင်း ခုနစ်ကွက်ထဲ တီထွင်ခဲ့ရုံနှင့် နာမည်ရလာခဲ့ သော ကြူးဝမ်ကို သိုင်းလောကသားတိုင်း လေးစားခဲ့ရသည်။ ။ ယခု သူ ဘဝကို ပြောင်းလဲပေးခဲ့သော ဝင်္ဂါဓားသိုင်းကို ချန်ဝေဖုန်းကို သင် ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေပြီ။ ။ ဤသည် ကပင်လျှင် ချန်ဝေဖုန်းသည် မည်မျှ ဉာဏ်ကောင်းကြောင်း ဖော်ပြနေသလိုပင် ဖြစ်သည်။ ။ ကြူးဝမ်သည် သူ တပည့်အကြောင်း ပြောရင်းမှ ရှမ်းဂူကျင်းဘက် လှည့်ကာ

"ညီလေး ဒီတစ်ခေါက် သံတမန်ကိစ္စ ခရီးထွက်ရတာ နောက်ဆုံးပဲ မဟုတ်လား"

ဟု တွေးတွေးဆဆနှင့် မေးလေသည်။ ။ ရှမ်းဂူကျင်းက ပြီး၍

"ဟုတ်တယ် ကိုကြီးကြူးရေ ဒီတစ်ခေါက်က နောက်ဆုံးပဲ"

"ကောင်းတာပေါ့ကွာ တို့ တွေ စည်းစည်းလုံးလုံး နေလို့ ရတာပေါ့" ဟု ကြူးဝမ်က ပြော၏။

ထိုအခါ ရှမ်းဂူကျင်းက ဒီတစ်ခေါက် သံတမန်ကိစ္စက ထူးဆန်းတာ တွေ ဖြစ်ခဲ့ရသည် ကို ကြူးဝမ်အား ပြောပြလေသည်။ ။

"ကိုကြီးကြူးကို ကျွန်တော် ပြောစရာရှိလို့ "ဟု စကားခံလိုက်သည်။ ။

ထိုအခါ ကြူးဝမ်က ရှမ်းဂူကျင်း၏ တည်ကြည် လေးနက်နေသော မျက်နှာကို ကြည့်၍ ယခုပြောမဲ့ကိစ္စက အရေးကြီးမှန်း သိ လိုက်လေသည် ။ ။ ရှမ်းဂူကျင်းက

"ဒီတစ်ခေါက်ထွက်ရတဲ့ သံတမန်ကိစ္စက အလွယ်ဆုံးပဲ ကိုကြီးကြူး ရဲ့ တိဗက်ကုန်းမြင့်ကို သွားရတာ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆိုတာထက် တစုနဲ့ဘုရ

င် နန်းတက်တာလို့ သွားပြောရတဲ့ အတိုင်းပဲဗျာ တကယ် အေးချမ်းသာ
ယာတဲ့ ကုန်းမြင့်ပဲ လားမားတွေ အုပ်ချုပ်တဲ့ ဒေသမို့လား မသိဘူး လား
မား ဘုန်းတော်ကြီးတွေ သီတင်းသုံးတဲ့ ကျောင်းဆောင်ကြီးက ခမ်းနား
လိုက်တာဗျာ "

ဟု ပြောရင်း ခဏ နားပြီး ရေခွေးကြမ်း သောက် လိုက်လေသည်။ ။

ထိုအခါ ရှမ်းစုက

"အဖေ ပြောတာထဲမှာ လားမားဘုန်းကြီး ကိစ္စကို ဒီလောက်
ထည့်ပြောနေမှ တော့ အရေးကြီးကိစ္စဆိုတာ လားမား ဘုန်းကြီးတွေနဲ့
ဆိုင်ရမယ်"

ဟု သူ့အဖေကို မော့ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ။ ထိုအခါ ကြူးဝမ်က

"ဟုတ်လား ညီလေးဂူကျင်းရ "

"ဆိုပါတော့ ကိုကြီးကြူးရာ" ဟု သက်ပြင်းမောကြီးချပြီး ပြန်ပြော
လိုက်သည်။ ။ ဆက်လက်ပြီး ရှမ်းဂူကျင်းက

"ကျုပ်တို့ သံတမန်တွေ တည်းရတဲ့ နေရာက ပူတာလဆိုတဲ့ လား
မားဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းထဲပဲ။" ကျုပ်တို့ အဖွဲ့ တည်းနေတုန်းမှာ ပဲ ပြ
ည်မကြီး ရှောင်လင်ကျောင်းက ကိုယ်တော်ဆိုပြီး
ဘုန်းကြီးတစ်ပါးလည်း ရောက်လာတယ်။ မကြာပါဘူး ကျုပ်တို့ အဖွဲ့လ
ည်း ကိစ္စပြီးလို့ ပြန်မယ်လည်း လုပ်ရော ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်း
လုံးက လားမားတွေ တရုန်းရုန်း ဖြစ်နေတာပေါ့ "

ဟု ပြောပြီး မောသွားဟန်ဖြင့် ခဏရပ်လိုက်သည်။ ။ ပြီး ... အပြင်ဘ
က် ကန်ရေပြင်၏ အလှကို ခံစားရင်း စကားဆက် ပြောလိုက်၏။

"ကျုပ်က ဘာဖြစ်တာလဲ ဆိုပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းက ကျောင်းတာဝန်ခံ

လားမားဘုန်းကြီးဆီမှာ မေးကြည့်တယ်"

သူပြန်ပြောတာက သူတို့ လားမားဘုန်းကြီးကျောင်းရဲ့ ပစ္စည်းပျောက်လို့ တဲ့ ၊ ပစ္စည်းဆိုတော့ ကျုပ်လည်း ဘာမှ မမေးတော့ပဲနဲ့ ပြန်လာခဲ့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ နေ့တစ်ဝက်လည်း ခရီးဆက်ပြီးရော နောက်မှာ လားမားဘုန်းကြီးတွေ လိုက်လာတယ် ပြီးတော့ ပြည်မကလာတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးရွှီကို တွေ့မိလားလို့ မေးတယ်။ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း မတွေ့မိပါဘူးလို့ ပြန်ဖြေလိုက်တယ် ဖြေလည်း ပြီးရော သူတို့ အဖွဲ့ ပြန်ထွက်သွားတယ် ကိုကြီးကြူးရဲ့ "

ဟု ပြောပြီး ကြူးဝမ်ကို ကြည့်ကာ

"ကျုပ်ဆက်မပြောခင် ကိုကြီးကြူးကို မေးချင်တာလေးရှိလို့ "

"မေးလေ ညီလေးဂူကျင်း ဘာမေးမှာ လဲ"

"ဒီလိုပါ အစ်ကိုက သိုင်းလောကနဲ့ ရင်းနှီးတယ်ဆိုတော့ သူခိုးကြီးလွေဖုန်း ဆိုတာကို သိလားလို့ ပါ"ဟု ရှမ်းဂူကျင်းက မေးလိုက်သည် ။ ထိုအခါ ကြူးဝမ်က

"လွေဖုန်းမှန်ရင်တော့ မသိပဲနေမလား ဂူကျင်းရာ လူထူးဆန်း တစ်ယောက်ပေါ့ သူခိုးတော့သူခိုးပဲ ဒါပေမဲ့ သူကတော့ ထူးဆန်းတဲ့ သူခိုး သူကိုယ်တိုင်ကတော့ ဘယ်ပစ္စည်းကိုမှ လိုချင်တပ်မက်စိတ် မရှိဘူး ဒါပေမဲ့ သိုင်းလောက ဘယ်သူ့ဆီမှာ လုံခြုံစွာ သိမ်းထားတဲ့ ပစ္စည်းရှိတယ်ဆိုရင် သူက ခိုးတော့တာပဲ ပြီးရင်လည်း ပိုင်ရှင်ကို ပြန်ပေးတယ် သူလိုချင်တာ သူအနေနဲ့ ခိုးလို့ မရတဲ့ အရာ မရှိဘူးဆိုတာပဲ"

ဟု ရယ်မောကာ ပြောလေသည် ။ ရှမ်းဂူကျင်းက အလောတကြီးဖြင့်

"ခိုးတိုင်းရော ရဖူးလား"

ဟု မေးလိုက်သည်။ ကြူးဝမ်က ခေါင်းညိတ်၍

"မေးစရာရှားလို့ ဝူကျင်းရာ လွေဖုန်း ခိုးလို့ မရတဲ့ နေရာ မရှိဘူးလို့ တောင် သိုင်းလောကသားတွေက သတ်မှတ်ခဲ့ရတဲ့ အထိအောင်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူနောက်ဆုံးခိုးတဲ့ အရာကိုတော့ ရမသွားဘူးလို့ ပြောကြတာပဲ၊ ပြီးတော့ သူလည်း သိုင်းလောကကနေ ပျောက်သွားတယ်" ဟု ကြူးဝမ်က ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ရှမ်းဝူကျင်းက

"သူ နောက်ဆုံးခိုးတဲ့ ပစ္စည်းဆိုတာ ရှောင်လင်ကျောင်းရဲ့ ပတ်လည်မြို့နင်း အတွင်းအား သိုင်းကျမ်းကိုလား"

ဟု မေးလိုက်သည်။ ကြူးဝမ်က အံ့ဩဟန်နှင့် ရှမ်းဝူကျင်းကို ကြည့်၍

"ဟုတ်တယ် ပတ်လည်မြို့နင်း သိုင်းကျမ်းဆိုတာ ရှောင်လင်ကျောင်းရဲ့ အဖိုးတန် သိုင်းကျမ်းပဲ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှ ကျင့်လို့ မရဘူး ကျင့်နိုင်တဲ့ သူလည်း ခေတ်အဆက်ဆက် တစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ဘူး၊ ရှောင်လင်ကျောင်းကတော့ ဒီသိုင်းကျမ်းကို သီးခြား ကျောင်းဆောင်နဲ့ ထားပြီးတော့ကို စောင့်ရှောက်ထားတာ၊ တကယ် အဖိုးတန် သိုင်းကျမ်းမို့လို့ ရောပေါ့၊ အဲဒါကပဲ လွေဖုန်းအတွက် နောက်ဆုံးခိုးဖို့ ပစ္စည်း ဖြစ်လာတယ်၊ သိုင်းလောကသားတွေ မြှောက်ပေးတော့ လွေဖုန်းလည်း ရှောင်လင်ကျောင်းက ပတ်လည်မြို့နင်း သိုင်းကျမ်းကို သွားခိုးတော့တယ်" ဟု ပြောလိုက်၏။ ရှမ်းဝူကျင်းက ရှမ်းစုကို တစ်ဖက်ပေါင်ပေါ်ကို ပြန်ပြောင်းပြီး ကြူးဝမ်အား

"ရသွားလား အဲဒီသိုင်းကျမ်းကို"

"ရမရတော့ မသိဘူး ဒါပေမဲ့ ဝင်ခိုးတာတော့ အမှန်ပဲ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ အဲဒီအချိန်မှာ ငါရောဂါရှိလို့ပဲ"

"ဟင် ကိုကြီးကြူးလည်း ရှိတယ် ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် သူခိုးတဲ့ အချိန်က ရှောင်လင်ကျောင်းထိုင် နှစ်၁၀၀ပြည့် မွေးနေ့ကျင်းပနေတဲ့ အချိန်ကြီး သိုင်းလောကဂိုဏ်းချုပ်တွေ အကုန် စုဝေးနေတဲ့ ချိန် ဝင်ခိုးသွားတာ၊ ဒါပေမဲ့ သိုင်းကျမ်းရလား မရလား တော့ မသိဘူး သိုင်းကျမ်းခိုးခံရတယ်လည်း ကြားရော လူအုပ်ကြီးထဲ ရောက်နေတဲ့ သူ့ကို ရှောင်လင်ကျောင်းထိုင် ကိုယ်တိုင် ဖမ်းပြီး မေးမလို့ လုပ်တော့တာပဲ ဒါပေမဲ့ သူက အဖမ်းမခံပဲ ရှောင်လင် ဝူတန် ခွန်လွန် ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သုံးယောက်ကြားကကို လွတ်အောင်ကို ပြေးသွားတယ်၊ ငါ တစ်သက်တော့ ဒီလောက် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာ ရှိမယ် လို့ တောင် မထင်မိဘူး၊ ငါမှ မဟုတ်ဘူး ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး သုံးယောက်စလုံး ကိုယ်တိုင်ကတောင် ချီးကျူးရတဲ့ အထိပဲ"

ဟု ကြူးဝမ်က ပြောသည်။ ။ ထိုအခါ ရှမ်းဝူကျင်းက

"လွေဖုန်းက သူတို့ လက်ထဲကသာ လွတ်တာ လားမား ဘုန်းကြီးတွေ လက်ထဲကတော့ သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးခဲ့ရတယ်" ဟု ပြောလိုက်သည်။ ။ ကြူးဝမ်က ရှမ်းဝူကျင်းကို ကြည့်၍ နားမလည်ဟန်ဖြင့်

"ညီလေး ပြောတာ အစ်ကိုမရှင်းဘူး"

"ကျုပ် ခုနကပြောတဲ့ တိဗက်မှာ တွေ့ခဲ့တဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးရွှီဆိုတာ လွေဖုန်းပေါ့"

"ဒါဆို လားမားဘုန်းကြီးတွေ ပစ္စည်းပျောက်တာ ဆိုတာ သူ့လက်ချက်ပေါ့"

"အစစ်ပေါ့ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်နဲ့ တွေ့တဲ့ အချိန်မှာ အသက်ငွေ့ငွေ့ပဲ ကျန် တော့တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း သွေးတွေ ပြည့်နှက်နေတာပဲ မသေခင် တော့ ပြောသွားတယ် သူဟာ သူခိုးကြီးလွေဖုန်း ဆိုတဲ့ အကြောင်း အခု လည်း လားမား ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက သိုင်းကျမ်းကို ခိုးလာတဲ့ အကြောင်း ပြီးတော့ ဒီသတင်းကို သိုင်းလောကကို ပြောဖို့ အကူအညီ တောင်းခဲ့တယ် ကျုပ်ကိုလည်း သိုင်းကျမ်းစာအုပ် သုံးအုပ် ပေးခဲ့တယ် ရှောင်လင်ကျောင်းနဲ့ ပူတာလကျောင်းက ခိုးခဲ့တဲ့ သိုင်းကျမ်းကိုတော့ ပြ န်ပေးဖို့ အကူအညီ တောင်းသွားခဲ့တယ် ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်သိုင်းကျမ်းကိုလည်း ပေးခဲ့တယ်" ဟု ရှမ်းဂူကျင်းက ပြောလိုက် ၏။ ထိုအခါ ကြူးဝမ်က ဝမ်းသာအားရ အသံဖြင့်

"ညီလေးဂူကျင်း ဘာစာအုပ်တွေလဲ"

ဟု မေးလိုက်သည် ။ ရှမ်းဂူကျင်း၏ ပေါင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ရှမ်းစု၏ ဘကြီးကြူးကို ကြည့်၍ စိတ်ထဲတွင်

"အင်း ဘကြီးကြူး မျက်လုံးတွေက အရောင်တလက်လက် ထလာ သလိုပဲ၊ ငါဖတ်ဖူးတဲ့ စာအုပ်တွေထဲမှာ တော့ ဒီလိုမျက်လုံးမျိုးက ကြော က်ဖို့ ကောင်းတယ်လို့ ရေးထားဖူးတယ်။ အို ငါ့စိတ်ထဲ ထင်နေလို့ နေမှာ ပါ ဘကြီးကြူးက အဲဒီလိုလူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး" ဟု တွေးလိုက်သည် ။ ရှမ်းဂူကျင်းကတော့ သတိမထားမိပေ။ ရှမ်းဂူကျင်းက

"သိုင်းကျမ်းတွေပဲ ကိုကြီးကြူးရဲ့ ဒါပေမဲ့ နှစ်အုပ်က အင်မတန် ရှေး ကျတဲ့ ရှေးဟောင်း တရုတ်ပါဠိဘာသာနဲ့ ရေးထားတာ၊ ကျန်တစ်အုပ်က တော့ လွေဖုန်းရဲ့ တစ်ကွက်လျှိုခြေလှမ်း ကိုယ်ဖော့ပညာ ဆိုတဲ့ စာအုပ် ပဲ"

ဟု ပြောပြီး ရှမ်းစုဘက်လှည့်ကာ

"သားရော အဲဒီပါဠိကိုဖတ်တတ်လား "

ဟု မေးလိုက်၏။ ရှမ်းစုက သူ့အား ပညာစမ်းတာပဲဟု ထင်ကာ

"ဖတ်တတ်တာပေါ့ ဖေဖေရာ"

ဟု ပြန်ဖြေလိုက်သည် ။ ထိုအခါ ကြူးဝမ်က ရှမ်းဂူကျင်းအား ကြည့်
၍

"ညီလေးဂူကျင်း ညီလေး စိတ်မဆိုးဘူးဆိုရင် အစ်ကိုကို အဲဒီသိုင်း
ကျမ်းတွေကို ခဏကြည့်လို့ ရမလား"

ဟု မေး လိုက်လေ၏။ ရှမ်းဂူကျင်းက ပြန်ပြာမလို့ လုပ်နေတုန်း လှေ
စီးပြီး ပြန်လာတဲ့ ကြူးကြူးက

"ဖေကြီး သမီးဗိုက်ဆာတယ် "

ဟု ပြောရင်း ပြေးလာသဖြင့် စကား အဆက်ပြတ် သွားလေသည် ။
ကြူးဝမ်က

သမီး၏ ဆန္ဒဆိုလျှင် မငြင်းဆန်နိုင်ခြင်း မရှိရာ

"သမီးလေး ဗိုက်ဆာရင် မေမေတို့ နဲ့ သွားစားလေ"

ဟု ပြောကာ လျှံကူးကို ကြည့်၍

"သမီးနဲ့ အတူ စားရအောင် ဝေဖုန်းနဲ့ ရှမ်းစုကိုရော ခေါ်သွားပေါ့"

ဟု ပြောလိုက်သည် ။ ထိုအခါ ရှမ်းဂူကျင်းက

"ကိုကြီးကြူးတို့ မိသားစုနဲ့ ဝေဖုန်းတို့ သားအမိကိုသာ ခေါ်ပြီး စား
လိုက်ပါတော့၊ အိမ်မှာ သားကြိုက်တဲ့ ပေါက်စီလုပ်ထားလို့ " ဟု ပြော
ကာ ရှမ်းစုကို ပွေ့လိုက်ပြီး ပြန်ဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်သည် ။ ကြူးဝမ်မှာ အချိ
န် ရှိပါသေးတယ်လေဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်တင်းကာ ရှမ်းဂူကျင်းတို့

သားအဖကို နှုတ်ဆက်ပြီး ချန်ဟိုင်းမြို့တော်ရှိ အကောင်းဆုံး စားတော်
ဆက်တို့ ချီတက် သွားကြလေသည်။ ။